

at det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil medføre en Landstingsopløsning, og at det for Medlemmer af Udvalget derfor havde stor Betydning, inden der toges endelig Stilling til Forslaget, at erfare, hvorledes Ministeriet stiller sig til Spørgsmaalet om, hvorvidt de af Kongen udnævnte Medlemmer rammes af en saadan Opløsning, udbeder sig Konseilspræsidentens Erklæring om Spørgsmaalet. Herpaa fik Udvalget følgende den 14de Marts daterede Svar fra Konseilspræsidenten: »I Skrivelse af 8de Marts d. A. har det ærede Udvalg ønsket min Erklæring om, »hvorledes Ministeriet stiller sig til Spørgsmaalet om, hvorvidt de af Kongen i Henshold til Grundlovens § 39 paa Livstid udnævnte Landstingsmedlemmer ved en Opløsning af Landstinget rammes af denne«. Saaledes foranlediget har jeg herved den Ære at udtale, at jeg i Henseende til det nævnte Spørgsmaals Besvarelse skal henvise til mine mundtlige Udtalelser i Landstinget i Mødet den 21de f. M. (Landstingstidenden Sp. 560), idet jeg yderligere skal tilføje, at jeg fremdeles tror, at Spørgsmaalet om en Ændring i Grundlovens § 32 om Folketingets Medlemstal bedst afgøres alene under Hensyn til sin egen Beskaffenhed.«

Hey og Rottbøll udtalte i Udvalgets derefter afgivne Betænkning, at da Konseilspræsidenten som Svar paa de til ham rettede Spørgsmaal henviser til sine Udtalelser i Landstingets Møde den 21. Februar, og disse Udtalelser i Virkeligheden ikke give Mindretallet nogen som helst Klarhed over Ministeriets Stilling til Spørgsmaalet, agte vi at stemme imod det foreliggende Forslags videre Fremme, idet vi maa hævde, at Landstinget under disse Forhold ikke bør vedtage en Grundlovsendring og derved sin egen Opløsning, en Opløsning, der efter det foreliggende muligvis vil føre os ind i en storpolitisk Strid.

Af Udvalgsbetænkningens øvrige Indhold anføres, at et Mindretal bestaaende af: Buhl, J. L. Hansen, S. Jensen, Kristensen, Madsen-Mygdal og H. J. Nielsen indskrænker sig til at indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse, medens et andet Mindretal: Danneskjold-Samsøe, Goos, Matzen, Nordby, Pagh, Sehested og Tolderlund gør Rede for sin Stilling i en Udtalelse, hvoraf et Uddrag gengives her. Mindretallet erklærer sig for det første enigt i, at der kan være Grund